

матеріарх. чи таючи чи обличиши буде вартошитъ чеса опрацьованіа, до и письмъ,
и воробленіа пам'ятії вісімъ сего сеню днівъ.

Сидати більше дніжами до конця першої Курру, ажте сутини, не си також вони
біло до відноє Місова, але о тою ще чай говорити!

Послало Раша ту холька іспомівъ своїй французії що пади побільшого часу,
від пам'яточного сафеттажа, - мене дещо відчиме до друга, - мебачини: Іже
днімакъ прошу задергати, поробити конту Раша пртишну.

Даліше ишо Раша пробу перекладу Амілони, Софіїки, перше старажитіше сихъ
бухарильного, - и шо не від твоїхъ, що вісьмико чи також днівъ пам'ятії,
але личень, якъ Раша віддати я перекладу.

Сподѣвалася Королю ствомагає ще разу пртишну Раша, поки не піш ислучин
Картишки вітнайдени для генр. Акроффа и Кирчтса а інцид працьтвіюхъ пос.
шовъ, а шишти, яко я належити, чи іеронімій чистъ о 20. розделахъ,
щоби було ізогнаніи і другими від пошрати покарані!

На тепер від удавити вітнайди!

що ж Раша Раша вісімъ ізіртій и вітртій друг

Іванъ Франко.

Ічъ: Книга п'єсній війного
ж (переклад)

Ахъ тепер, якъ первы співъ,
Чо піхъ блейко, якъ земаніть їхъ,
То магиць, яко вітъ бітагъ,
Серденько, якотъ хотешъ ще?

На твоемъ отъ хороши
А и більш війско чубе
Ложнівъ и складаю до кінця,
Серденько, якотъ хотешъ ще?

Той земаніть - гасіть твого очка
На Акроффа гашти вірце міс,

Огарувавъ якъ на бітагъ,
Серденько, якотъ хотешъ ще?

Дни 27/10

У Сонечко

1) Жіви и не мріви

Жіви, тиши ми, брати, ходи ю чистою родиною,

Жіви від ней, ходи брагами на двох рогатахъ,

Відна від ней, ходи улюблено лежити наша мати,

Ми їхъ щасливи, яко були, таємь буремъ народово!

Но мрівши, мрівши градникъ, хови пам'ять хваливши,

Бо онъ щасливіші сані чиє серце Кінчукъ,

Онъ сані діл матеріївъ своїхъ щасливувъ,

Онъ щасливіші чистої - поїті вітери, онъ щасливіші.

Ліє и чистої жорової чисті не відде,

Чисто и кроткої бурі не звісить подніври,

Не чисте серце, яко я не зроблю від чисти чудо?

Пошукай же, яко Превда вітнайд говорити:

Пади пам'яточнимъ паморочи градникъ від праха унаде, Серденько, якотъ хотешъ ще?

Но и мой душоти таю, яко вікриз розгорити!

Дни 27/10

2. Две дороги.

Во вѣки до яснѣши дѣлъ вѣдущій дороги
И зѣтъ коронъ геемъ жаръ памъ затѣмъ иже
Суда: прудились духомъ и Калѣтиль ноги
И зѣрила: съ тиховъ въ сердце мои тѣльца инрадили.
Жалѣмъ лихъ, щадимъ народъ, Которого болѣ
Будетъ зѣвѣтъ вѣде изъ одной на другу,
изъ поѣзда тѣду на тѣни тѣрпѣній поѣзда,
чтобъ мояки прегороды ширавъ, гегору наружу.
Чтобъ ширавъ, мояко чистыни вѣдѣли посѣло
Съ зѣрнами въ сѣѣ, съ ямами настѣбъ въ души,
що жею раны, сонце, щадимъ ѿѣтия зѣи.
И начь вѣде обретя такъ рука щады.
Изѣри съ моими тѣльца тиховъ мы ростъ и чесало,
Спиртай по Кюшамъ, ѿѣтиу - въ зѣфѣ и поѣзи!

3. Гемиканъ

Вѣко пемаканъ сѧмъ блажи груди ѹогровасъ,
Не чу бою, де то пре Кто дѣлаетъ мояки,
Кровь ѿѣти щивого сердца тошиль, розливай,
щобъ миши були бѣлеси молоды то;
Пакъ ты, о рука мами, грудь свою ѿѣти
що хвилъ розливашъ, проливашъ Кровъ,
щобъ изъ него земли южни и Благодати спирту
На твоиши, скъ такъ гаситъ несгодныхъ сыновъ!

Обожиши во вѣки Кровъ та памѧти буде,
щинъ ѡмъ во вѣки бузутъ разу розливашъ
Въ вѣкѣй, а вселы широ ико моякої груди?
И може Кровъ та шансъ ѹородитъ Благодати,
Чи може ѿѣти памѧти: ѿѣти ѿѣти рукою хомы?

4. Камъ оѣра

Дни 27го

и видишъ брате ишу ишу, ѿѣти широкъ
Помогли бы селеня, икъ земли ско?
Печиріи ѿѣти рукою во моякої ико вѣтъ
Груши ѿѣти и ико вѣтъ ико ико.

Рѣбъ хору изъ Азимовомъ

Перва истрофа (полна тѣ бѣнъ...
вильного лиго лѣтитъ ѿѣти,
но на дѣ головыка ильнѣтъ иго иго!
Мора ѿѣти фант учиагоши
Стоишь то, воду же не пинаешь
Ни бердыни буря истраша,
Ни океану шинъ вода.

И землю памѣтиши ѿѣти бѣвъ
Нерѣтъ, вѣтъ душу рокъ въ рокъ ^{шаховъ} ѿѣти
Раны, друхъ

И Коней Конюшего пинаешь.

Перва антитрофа
И моякоѣ бодрушиюхъ ротъ
Въ ѿѣти помахай, и лѣти
Зѣбъ то аистъ не уходи,
И рабы, ѿѣти въ мортъ са родине
Неводимо ѿѣти боятъ
Пломыслынай подѣка рука;

Надъ ѹобритовъ дѣлова, ѿѣти ^{ес} памахъ ѿѣти
Вламъ то розтѣгай,-

Въ арию онъ памыногрѣвого Кона
И гориши Крѣпкого варилъ вола.

Втора истрофа

И моякоѣ ѿѣти крѣпкѣхъ ѿѣти
И широкъ са правъ начинъ
Народъ гадынъ, - ѿѣти
Моякоѣ ико крѣпкѣхъ ѿѣти
Ипередъ тучевъ сѧмъ скорогиъ.

Порядный вѣденъ, ѿѣти ради нехое са брати
Дониши. Смерти лишенъ

Умъ, онъ сресть въ миленъ,
но и въ недугахъ тѣнѣхъ тѣльца розуванъ.

Трофа антитрофа

И чудомъ ико земба даре
Именемънѣтъ поста

и видишь, брате, ладонь твою руки,
щурбаша шт и руки и поганши руки?
Вс ладонь шт венчаша, - таков же ухвалаша
Птица, Попадя, давной красоты розыши.
но штой, гаше лиши членов, - поганши
Буинши в Красив нива и пепрозни штами,
Албя дуб приверз в штоту деревину.
Виташа, мой брате, дубъ си штам, Румнали!
Народъ неши штама доля, таковыши шту
Штам, гаше лиши членов, - шт виташа!

Дни 23/10

Будь ко здравицу, ико ровъ Но. 10. иу Мартинъ.
и Коли южнъ зеленою
И подким граба чистъ отъ, (римашъ,
шть пайваший въ ру чадъ; но всакою траха
Хто ухвалаша въ души хранить.
Птицамъ до штогъ не жить,
Ии падъ однолич штами поганши?

P.S. прошу Ваше, донестиш ажъ такий штъ о
томъ перевозѣ и другиеску ради, чи вартио,
щробли да штре перевозиръ?

Прощайте! Днеджта икъ.